

LBRIS

We know
books

Andras Chiriliuc

Extaz

Editura pentru Artă și Literatură
București, 2022

La debut / The debut.....	4
Eros și trăire / Eros and experience.....	6
amnezie / amnesia.....	14
când / when.....	16
coajă / shell.....	18
extaz / ekstasis.....	20
un punct / a point.....	22
ce minunat ești / how wonderful you are.....	24
da, / yes,.....	26
am păstrat / I kept.....	28
atât / that's it.....	30
copil / child.....	32
spre FIINȚĂ / towards BEING.....	34
mirosea a viață / it smelled of life.....	36
am înțeles / I understand.....	38
undeva / somewhere.....	40
spre următoarea / to the next.....	42
... spre / ... towards.....	44
până la capăt / to the end.....	46
mă pierd mereu / I always get lost.....	48
ninge / it snows.....	50
spre dragoste / towards love.....	52
pe trupul lor / on their bodies.....	54
unii dintre noi / some of us.....	56
lumina / the light.....	58
dacă aș fi / if I were.....	60
la porțile cerului / at the gates of heaven.....	62
<i>estranha forma de vida / estranha forma de vida</i>	64
atât / that's it.....	66
cât de straniu / how strange.....	68
de la fiecare / from each.....	70
oamenii, ploaia / the people, the rain.....	72
în noapte / at night.....	74
asortat în alge / assorted in seaweed.....	76
rănile din tălpi / soles wounds.....	78
o viață / a life.....	80
mulțumesc / thanks.....	82

La debut

Poemele în proză rebele pe care Andras Chiriliuc cutează să le scoată din sertarul adolescenței sale târzii pentru a ni le oferi, într-un gest suprem de generozitate artistică, se citesc dintr-o răsuflare.

Imaginea poetului în extaz se suprapune peste titlul acestei plachete într-o redundanță semnificativă, ce introduce motive și teme poetice etern umane, venite dintr-o educație culturală de tip tradițional, solid construită pe lecturi, muzică și artă clasică, îmbogățită de experiențele copilului precoce și ale tânărului supradotat, hipersensibil, deșirat între iubire și revoltă.

E greu de ajuns la prospețimea expresiei trăirilor acestui „enfant prodige“, care ne restituie o parte din raportul intim dintre SINE și LUME.

Și o face dilematic, mereu dihotomic, pendulând între lumină/întuneric, zi/noapte, vis/realitate, viață/moarte, teluric/celest.

Iubirea este singură într-o relație directă cu poetul. În jurul iubirii se construiesc ființa poetului, timpul și istoria, toate anotimpurile, artele și spațiile geografice, într-o cromatică dominată de albastru.

Verbul „a fi“, la toate timpurile, modurile și persoanele, semnifică, de fapt, căutarea, incertitudinea, oscilațiile benefice între SINE și CELĂLALT.

Destinul, Demiurgul și Zeii sunt invocați dintr-o nevoie de stabilitate și pace pe care poetul e departe de a le regăsi: e prea tânăr pentru a fi înțelept, e prea proaspăt pentru a recurge la artificii, e prea talentat pentru a minți.

Andras Chiriliuc are nevoie de poezie pentru – paradoxal – a-și ordona existența. Titlurile din volum indică, de altfel, o mișcare de căutare neîntreruptă. Versul alb e deja o experiență trăită. Poemele au forță carteziană.

Placheta de versuri e o formă de mărturisire, de spovedanie, pe care poetul o face cu gândul la Celălalt.

Manifestare a unor neîmpliniri și năzuințe, poemele lui Andras Chiriliuc iradiază tenacitatea explorării, obsesia luptei împotriva mediocrității.

Un preaplin de trăiri se transformă în expresie poetică.

SANDA-MARIA ARDELEANU

The rebellious prose poems that Andras Chiriliuc has taken the trouble to pull out of the drawer of his late adolescence to offer us, in a supreme gesture of artistic generosity, can be read with one breath.

The image of the poet in ecstasy is superimposed over the title of this volume, in a significant redundancy, which introduces eternally human poetic motifs and themes, coming from a traditional cultural education, solidly built on readings, music and classical art, enriched by the experiences of the precocious child and the gifted, hypersensitive young man, torn between love and revolt.

The freshness of expression of this “enfant prodige” traumas is hard to reach, as it gives us back a part of the intimate relationship between the SELF and the WORLD.

And he does it dilemmatic-ally, always dichotomous, swinging between light/dark, day/night, dream/reality, life/death, earthly/celestial.

Love is alone in a direct relationship with the poet. The poet’s being, time and history, all seasons, arts and geographical spaces are built around love, in a chromatic dominated by blue.

The verb “to be”, at all times, modes and persons, signifies, in fact, the search, the uncertainty, the beneficial oscillations between the SELF and the OTHER.

Destiny, the Demiurge and the Gods are invoked out of a need for stability and peace that the poet is far from being able to find: he is too young to be wise, too fresh to resort to artifice, too talented to lie.

Andras Chiriliuc needs poetry to – paradoxically – order his existence. The titles in the volume indicate, moreover, a movement of uninterrupted searching. The blank verse is already a lived experience. The poems have a Cartesian force.

The verse is a form of confession, a confession that the poet makes with the other in mind.

A manifestation of unfulfillments and longings, Andras Chiriliuc’s poems radiate the tenacity of exploration, the obsession of the struggle against mediocrity.

An over-fullness of feelings is transformed into poetic expression.

SANDA-MARIA ARDELEANU

amnezie

Îmi aplec buzele spre pământ
și mușc cu dinții iarba...

Mă pierd în incongruența umbrelor ce fură
lumina solară și mi se sfarmă femurul de stânca de apă...
și...

cad...

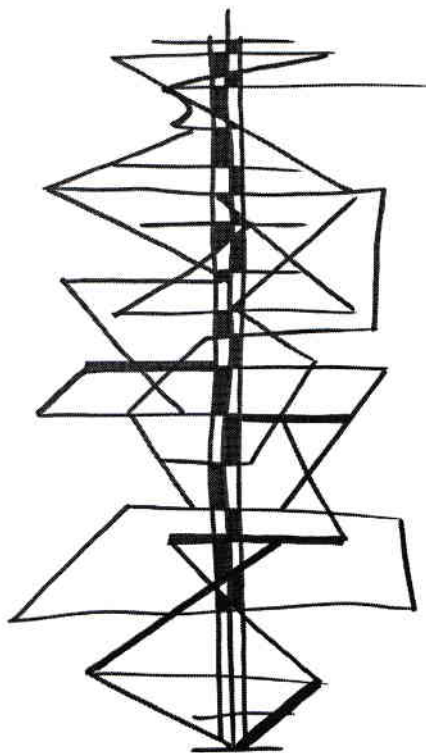
cad în genunchi
mulțumindu-i lui Dumnezeu
că m-a făcut om!

amnesia

I lower my lips to the ground
and bite with my teeth the grass...
I get lost in the incongruity of the shadows that steal
the sunlight and my femur shatters by the water rock...
and...
I'm falling...
I fall to my knees
thanking God
for making me human!

când

Te apleci și spui că nu mai vrei să zbori și simți cum
clipele de ieri par ani și anii-s lungi,
când vezi prin ochiul lor
o cupă, o cupă-n care vrei să te apleci.
Pornește echilibrat acel respiro-ntreg ce numai ochii-ți sunt în
stare a-l șopti...
Și plângi că nu mai vrei să mori.

when

You bend over and say that you don't want to fly anymore and feel how
yesterday's moments seem years and years are long,
when you see through their eye
a cup, a cup you want to bend into.
Start balancing that whole breath that only your eyes are able
to whisper it...
And you cry that you don't want to die anymore.

coajă

Înnebunesc în tăcere.

Și mă cojesc...

și de ultimele suflări de viață.

Păcat de noi. Unde vom trăi? Unde ne vom zbate

între lumină... între lumină și noapte?

Cumplit de albastru ochiul tău

Eu nu mai respir.

Mă cojesc în albastru...

punct.

shell

I'm going crazy in silence.
And I'm peeling...
and of the last breaths of life.
Too bad for us. Where will we live? Where we will struggle
between light... between light and night?
Terribly blue your eye
I'm not breathing anymore.
I peel myself in blue...
period.